

[Udenrigsministeren.]

Det ærede Medlem gjorde dernæst en Bemærkning om Forhandlingerne om Kreaturudførselen til Tyskland. Det ærede Medlem tror stadig paa, at der efter de Forhandlinger, om hvilke Udenrigsministeriets Meddelelse drejede sig, er foregaaet nye Forhandlinger mellem de paagældende Regeringer. Det er der ikke. Meddelelsen var fuldt og i enhver Henseende rigtig, nøjagtig som aftalt med hele den Kreds af Mennesker, som deltog i disse Forhandlinger. Hvad der derimod er sket, er, at ligesom der i Danmark rettedes Henstillinger til de Mennesker, som skulde udføre den Opfordring, der var fremkommet ved denne Lejlighed, saaledes rettedes tilsvarende Henstillinger fra tysk Side. Under disse Henstillinger gik man ud over den Grænse, der laa i Forudsætningen for Aftalen i Berlin, men at dette var en Overskridelse af Aftalen, derom har den danske og den tyske Regering været enige. Jeg tror, det ærede Medlem, selv om han oprindeligt ikke har været klar over dette, hvad man jo ikke kan bebrejde ham, i hvert Fald nu maa være naaet til Klarhed over alt, hvad der er foregaaet i denne Sag, gennem de Udtalelser, der er fremsat her i Salen, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Pinstруп, der har udtalt sig ud fra Landbrugsorganisationernes særlige Synspunkt overfor hele dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam spurgte mig, om jeg vedblivende var af den Opfattelse, at det var paakrævet at faa en Undersøgelse af Spørgsmaalet om Forholdet mellem Individ, Organisation og Samfund, saaledes som jeg havde taget til Orde for det ved tidligere Lejlighed. Dette Spørgsmaal kan jeg besvare med et Ja. Jeg for min Del haaber, at naar den mislykkede Lov, som vi har faaet i Arv fra den forrige Rigsdag, er ophævet, der da vil være Betingelser for en rolig og fri Forhandling og Undersøgelse vedrørende dette Spørgsmaal. Og jeg haaber da til den Tid at kunne gøre Regning paa det ærede Medlems Medhjælp dertil i højere Grad end den Gang, jeg sidst foreslog det og han stemte imod det.

Dernæst rettede det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nogle Ord til mig. Det ærede Medlem sled jo meget tappert for at give det Indtryk, at der skulde være foregaaet en Forvandling af det radikale Venstre under Samarbejdet med Socialdemokraterne, og det ærede Medlem Hr. Krag fulgte med megen Ihærdighed i det Spor, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde traadt. Nu vil jeg indrømme, at det vilde være et

virkelig parlamentarisk Mesterstykke af de to ærede Medlemmer, der jo kan den parlamentariske Kunst hver paa sin Maade, om det lykkedes for dem at faa Radikale og Socialdemokrater til nu at give sig til at diskutere her i Tinget om, hvilken af de to Parter der har den største procentvise Indflydelse, om den ene har Indflydelse for 60 pCt. og den anden for 40 pCt., eller de muligvis har 50 pCt. hver, eller Forholdet er et tredie. Hvis de ærede Medlemmer virkelig kunde opnaa dette, vilde de have opnaaet noget paa Oppositionens Vegne. Nu er jo nok det ærede Medlem Hr. N. Neergaard den mest erfarne Parlamentariker mellem os, men vi andre forstaaar jo ogsaa efterhaanden en lille Smule, og jeg tror, jeg har Lov til at sige, at vi har noget nyttigere at bestille. Vi har paa sidste Valgdag faaet Mandat af et Vælgerflertal større, end vi længe har kendt det her i Landet; til Gennemførelse af en bestemt Gruppe af betydningsfulde Planer og Tanker, og det vil være vor Opgave i kommende Tid at arbejde for Gennemførelsen deraf uden at spille Tiden med Opgør af den Art, som de ærede Medlemmer her tilsigter at fremkalde.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde saa til mig, at jeg havde spurgt om, hvor vi havde afvejet fra vore Grundideer og fra vort Program, og det var jo et vanskeligt Spørgsmaal at svare paa. Ja, jeg tænker mig ikke, at det ligefrem har forstyrret det ærede Medlems Nattesøvn, men jeg forstaaar jo af hans Udtalelser, at det har kostet ham noget Hovedbrud nogle Timer igennem om Dagen. Men dette Hovedbrud er blevet resultatløst, og det er jeg glad for, for naar ikke en Gang det ærede Medlem kan finde noget Eksempel, saa er der vist intet. Det ærede Medlem maatte saa tage sin Tilflugt til at sige dette, at der var ikke saadant noget bestemt at anføre, men der var foregaaet saadan en Art Forvandling efter hans Skøn. — Det ærede Medlem nikker glad ved, at jeg saaledes giver hans Tanke Udtryk — og han kunde endogsaa datere denne Forvandling; den var kommet fra Aaret 1915. Jeg ved ikke rigtig, hvorfor det ærede Medlem valgte netop dette Aarstal, men det kan vi maaske ved passende Lejlighed faa nærmere Forklaring af. Jeg forstod dog, at det, han tænkte paa, var Krigstidens økonomiske Politik; der skulde Forvandlingen være foregaaet. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem vil kunne opretholde, at Krigstidens økonomiske Politik i vort Land var Udtryk for en Forvandling og en Paavirkning over til den ene eller den